> Nie śpijmy więc jak inni, ale czuwajmy i bądźmy trzeźwi.
>
> *— I Tesaloniczan 5:6*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan

Tematy: bezpieczenstwo, samokontrola, czasy ostateczne

Interpretacja:

I Tesaloniczan 5:6 to werset biblijny podkreślający znaczenie czujności i trzeźwości w życiu chrześcijańskim. W tym fragmencie apostoł *Paweł* mówi o przyjściu *Pana Jezusa* i wzywa Tesaloniczan do gotowości na Jego powrót.

Czujność oznacza uważność i świadomość tego, co dzieje się wokół nas. Oznacza również gotowość na wszystko, co może przynieść przyszłość. *Zachowywanie trzeźwości* umysłu wiąże się z utrzymywaniem zrównoważonego i rozsądnego podejścia do życia oraz unikaniem skrajności, rozrzutności i braku panowania nad sobą.

W kontekście *I Tesaloniczan 5:6* czujność i trzeźwość są ściśle powiązane z przyjściem Jezusa. Paweł stwierdza, że chrześcijanie muszą być gotowi na przyjście Pana w każdej chwili; dlatego powinni wypatrywać znaków i zachowywać równowagę w swoim życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz wierny jest Pan, który was utwierdzi i będzie strzec od złego.
>
> *— II Tesaloniczan 3:3*

Książka: Nowy Testament / II Tesaloniczan
Tematy: bezpieczenstwo, diabel, wiernosc, niezawodność, siła

Interpretacja:
Czytając werset *II Tesaloniczan 3:3*, natrafiamy na inspirujące i dodające otuchy słowa o Bożej wierności. *Paweł* przypomina nam w nich, że Pan jest wierny – że będzie nas umacniał i chronił przed złem.

Aby lepiej zrozumieć słowa Pawła z *II Tesaloniczan 3:3*, warto wziąć pod uwagę kontekst powstania tego listu. Chrześcijanie zmagali się wówczas z ciężkimi prześladowaniami i cierpieniem. Paweł, który sam wielokrotnie doświadczał prześladowań i więzienia, doskonale wiedział, co oznacza poleganie na Bożej wierności w trudnych chwilach.

Co więcej, Boża wierność jest rzeczywistością obecną na kartach całego Pisma Świętego. Zarówno w *Starym*, jak i w *Nowym Testamencie* widzimy, że Bóg zawsze dotrzymuje swoich obietnic, a Jego miłość i miłosierdzie trwają wiecznie.

Boża wierność w naszym życiu

Boża wierność nie jest jednak jedynie abstrakcyjnym pojęciem czy faktem historycznym. To prawda, której możemy osobiście doświadczać w naszym życiu każdego dnia. Gdy mierzymy się z problemami, trudnościami i pokusami, możemy ufać, że Bóg będzie nas podtrzymywał i chronił przed złem. On nas umacnia, pociesza i daje nam nadzieję.

Nie oznacza to jednak, że nie mamy w tym własnego udziału. Boża wierność jest darem, ale stanowi również wezwanie do odpowiedzialności. Musimy szukać Boga, ufać Mu i podążać Jego drogą. Nie możemy po prostu bezczynnie czekać, aż Bóg zrobi wszystko za nas. Musimy pracować nad naszą relacją z Bogiem, zgłębiać Jego Słowo, modlić się i szukać Jego woli dla naszego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Poddajcie się więc Bogu, przeciwstawcie się diabłu, a ucieknie od was.
>
> — *Jakuba 4:7*

Książka: Nowy Testament / Jakuba

Tematy: bezpieczenstwo, uzależnienie, diabel, posłuszeństwo

Interpretacja:

Przede wszystkim musimy *poddać się Bogu*. Oznacza to, że musimy się Mu podporządkować, będąc gotowymi Go słuchać i być Mu posłusznymi. Musimy odznaczać się otwartością i skruchą, zamiast pychy i uporu.

Następnie musimy *przeciwstawić się diabłu*. Czynimy to, zamykając uszy i serca na jego podszepty i pokusy. Opieramy się mu, używając *Pisma Świętego* jako miecza Ducha do odpierania jego ataków. Jeśli będziemy stawiać opór, on od nas ucieknie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uzdrów mnie, PANIE, a będę uzdrowiony; zbaw mnie, a będę zbawiony. Ty bowiem jesteś moją chwałą.
>
> — *Jeremiasza 17:14*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza

Tematy: bezpieczenstwo, wyzdrowienie, chwala, Zbawienie, choroba

Interpretacja:

Księga Jeremiasza jest jedną z najważniejszych ksiąg prorockich Starego Testamentu i zawiera wiele istotnych wersetów poruszających takie tematy, jak ufność Bogu, przebaczenie i odkupienie. Jednym z takich wersetów jest *Jeremiasza 17:14*.

Uzdrowienie i zbawienie

Werset ten stanowi modlitwę, w której Jeremiasz prosi Boga o uzdrowienie i zbawienie. Wielu ludzi może utożsamić się z tą modlitwą, ponieważ każdy z nas w pewnym momencie życia potrzebował uzdrowienia – czy to fizycznego, czy emocjonalnego. Słowo „uzdrowić” odnosi się tu do obu tych wymiarów; Jeremiasz prosi Boga, by uleczył go z dolegliwości i wybawił z kłopotów.

Zbawienie to kluczowe pojęcie biblijne, oznaczające wyzwolenie z grzechu i jego konsekwencji. W tym wersecie Jeremiasz uznaje, że tylko Bóg ma moc uzdrawiania i zbawiania oraz że to Jemu należy się wszelka chwała. Poprzez tę modlitwę prorok daje wyraz głębokiej wierze w Boga oraz w Jego moc uzdrawiania i zbawiania.

Refleksja nad wersetem

Wielu z nas zmaga się dziś z problemami zdrowotnymi oraz trudnościami osobistymi i emocjonalnymi. Werset ten przypomina nam, że Bóg jest naszym Zbawicielem i jedynym, który potrafi uleczyć nasze rany. Jest On naszym schronieniem i obrońcą; w Nim możemy znaleźć potrzebny nam pokój i ukojenie. Co więcej, słowa te wzywają nas do ufności Bogu oraz do wiary w Jego moc i miłość do nas. Dzięki modlitwie możemy powierzać Mu nasze troski i potrzeby, prosząc o pomoc w trudnych chwilach.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Napoiłem spragnioną duszę i nasyciłem wszelką smutną duszę.

> — *Jeremiasza 31:25*

Książka: Stary Testament / Jeremiasza
Tematy: bezpieczenstwo, dusza

Interpretacja:
Jeremiasz był żydowskim prorokiem, a omawiany werset pochodzi z Księgi Jeremiasza, która opisuje zniszczenie Jerozolimy przez Babilończyków w 587 r. p.n.e. Naród żydowski został wówczas uprowadzony do niewoli babilońskiej; w tym czasie Jeremiasz otrzymał od Pana proroctwo, w którym Bóg obiecał przywrócić swój lud i nasycić jego znużone dusze.

Znaczenie wersetu

Werset ten stanowi Bożą obietnicę dla Jego ludu – przypomnienie, że Bóg jest zawsze obecny i zawsze zapewni nam to, czego potrzebujemy. Określenie „znużona dusza” odnosi się do osób wyczerpanych i zniechęconych; Bóg obiecuje nasycić je oraz dodać sił tym, którzy pogrążeni są w smutku i rozpaczy.

Zastosowanie w naszym życiu

Werset ten przypomina nam, że Bóg jest zawsze blisko, nawet w najciemniejszych chwilach naszego życia. Zapewnia nas, że jest gotów i zdolny do tego, by nas odnowić i pocieszyć, nawet gdy nasze serca wydają się złamane. Oznacza to, że niezależnie od tego, jak trudna jest nasza sytuacja, zawsze możemy mieć pewność, iż Bóg zapewni nam niezbędne wsparcie i pomoc.

Co więcej, werset ten wzywa nas do poszukiwania duchowego spełnienia, a nie powierzchownych, tymczasowych rozwiązań dla naszych znużonych dusz. Często próbujemy wypełnić tę pustkę osiągnięciami, pieniędzmi, relacjami czy też nadużywaniem alkoholu, narkotyków i innych środków odwracających uwagę. Jednakże werset ten przypomina nam, że tylko Bóg może nas prawdziwie nasycić i uzdrowić nasze serca.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Po śmierci Jozuego synowie Izraela pytali PANA: Któż z nas wyruszy pierwszy przeciwko Kananejczykom, aby walczyć z nimi?
>
> *— Księga Sędziów 1:1*

Książka: Stary Testament / Księga Sędziów
Tematy: bezpieczenstwo, ochrona, troska

Interpretacja:
Księga Sędziów 1:1 ukazuje kluczowy moment w historii synów Izraela. Jozue, ich przywódca, zmarł, a poszczególne plemiona zastanawiały się, jak dalej żyć w ziemi obiecanej im przez Boga – zwłaszcza w obliczu niebezpiecznych wrogów, z którymi wciąż musieli się mierzyć. Dlatego też synowie Izraela zwrócili się do Pana o wskazówki, pytając, kto ma jako pierwszy wystąpić do walki z Kananejczykami.

Werset ten ukazuje, jak ważne jest szukanie Bożego prowadzenia w trudnych chwilach. To typowo ludzkie, by martwić się napotykanymi problemami i sądzić, że potrafimy rozwiązać je o własnych siłach. Jednak jedynym sposobem na znalezienie najlepszego rozwiązania jest zwrócenie się do Boga o pomoc, zwłaszcza gdy chodzi o podejmowanie ważnych decyzji.

Jako dzieci Boże, my również możemy czerpać naukę z tego biblijnego przykładu i dbać o to, by w codziennym życiu szukać Bożego prowadzenia. Stając przed istotnymi decyzjami, powinniśmy prosić Boga, aby wskazał nam najlepszą drogę, i pozostawać otwartymi na Jego odpowiedź – nawet jeśli będzie ona inna, niż oczekiwaliśmy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które

mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dobry jest PAN – warownia w dniu ucisku; zna tych, którzy mu ufają.
>
> *— Nahuma 1:7*

Książka: Stary Testament / Nahuma

Tematy: bezpieczenstwo, dobroć, ochrona, zaufanie

Interpretacja:

Księga Nahuma jest jedną z dwunastu ksiąg prorockich *Starego Testamentu*; opisuje ona upadek imperium asyryjskiego i zapowiada zagładę tego narodu. *Prorok Nahum* ukazuje Pana jako sprawiedliwego Sędziego, który przywraca pomyślność ludowi Bożemu, a na jego ciemięzców sprowadza zgubę. Werset *Nahuma 1:7* podkreśla Bożą dobroć pośród cierpienia.

Hebrajskim słowem określającym tę dobroć jest "*hesed*", co oznacza niezachwianą miłość i wierność. Odnosi się ono do trwałej lojalności i życzliwości Boga wobec Jego ludu. W chwilach udręki, gdy wszystko wydaje się mroczne i pozbawione nadziei, Bóg jest naszą siłą – Skałą, na której możemy polegać i w której znajdujemy bezpieczeństwo.

W tych trudnych czasach werset ten przypomina nam, że Bóg jest obecny w naszym życiu. Zna On nasz ból i wewnętrzne zmagania. Bóg jest wiernym przyjacielem, który nigdy nas nie opuści. To On daje nam siłę do pokonywania trudności i prób, z jakimi się mierzymy. A pośród burzy obdarza nas pokojem, który przewyższa wszelki rozum.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Ustanowię moje przymierze z wami. Nie będzie już więcej zgładzone wszelkie ciało wodami potopu ani nie będzie już więcej potopu, który miałby zniszczyć ziemię.
>
> *— Rodzaju 9:11*

Książka: Stary Testament / Rodzaju

Tematy: bezpieczenstwo, przymierze, obietnice

Interpretacja:

W Księdze *Rodzaju 9:11 Bóg* obiecuje *Noemu*, że nigdy więcej nie zniszczy ziemi potopem. Poprzez to przymierze Bóg ukazuje swą miłość i miłosierdzie wobec ludzkości. Oznacza to, że nawet jeśli ludzie zgrzeszą i odwrócą się od Boga, On nigdy nas nie porzuci ani nie zniszczy na zawsze.

Przymierze to jest również istotne, ponieważ ustanawia ono układ między Bogiem a ludzkością. Ukazuje ono, że Bóg jest Bogiem obietnic i pozostaje wierny swemu słowu. Przymierze to objawia Jego miłość i oddanie ludzkości.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*